

קורצמן אלתר דוד (תרכ"ה-תש"ב; 1865-1942)

יאנוש קורצ'ק הפך לסמל, משום שהיה דמות חינוכית מוכרת. אך ידועים לנו מקרים נוספים של מורים, שהקדישו מזמנם לחינוך ילדים בגטו, וביקשו להישאר עם הילדים שבחסותם, בשעה שהחלו הגרופים. יש הרואים בר' אלתר קורצמן, איש החינוך מקרקוב, מעין "יאנוש קורצ'ק" של בית היתומים של קרקוב.

ר' אלתר דוד קורצמן נולד בשנת תרכ"ה (1865) בעיר רישא שבגליציה. הוא נודע כלמדן גדול, והיה מנאמני בית האדמ"ור רבי ישראל מצ'ורטקוב. בבעלותו של ר' קורצמן הייתה סוכנות מפעלי פלדה וברזל, והוא נודע כפרנס הקהילה היהודית בקרקוב. הוא היה מראשי אגודת ישראל בעיר ושימש במשך שנים כעוזרו של רבי מאיר שפירא, מייסד "שיבת חכמי לובלין". מאוחר יותר התמנה למנהל בית היתומים היהודי הגדול בקרקוב, "מגדי יתומים", והשקיע את כל כוחותיו בניהול המוסד, בפיתוחו ובשכלולו. הוא דאג ליתומיו וטיפל בהם ברוך ובאהבה וחניכיו ראו בו את "אבי היתומים". בתקופת המלחמה ככלל ועם הקמת הגטו בקרקוב בפרט, הקדיש ר' קורצמן את כל מרצו לבית היתומים. הוא דאג לצרכיו הכספיים של המוסד כמו גם לחינוכם היהודי המסורתי של הילדים. עם חיסול בית היתומים בסוף חודש תשרי תש"ג (אוקטובר 1942) סרב להישאר בגטו ולנטוש את ילדיו. הוא מצא את מותו עם חניכיו במחנה ההשמדה בלז'ץ.

מתוך: שבר בת עמי, פרקים בתולדות היהדות הדתית בתקופת השואה, יד ושם, ירושלים